

Ting, der er fabrikeret i Udlandet. Jeg tror derfor, det vilde være en saare god Politik — som man ogsaa hører vilde blive støttet, jeg havde nær sagt af alle Partier, idet det synes, at der ogsaa fra det ærede Regeringspartis direkte Tilhængere i Venstre er kommet Udtalelser i Retning deraf, —, om Staten i større Udstrækning hjælp til, at dansk Arbejde kunde blive brugt overalt, hvor det er muligt.

Der er endnu nogle Spørgsmaal, som jeg gerne vil fremføre, og som staar i direkte Forbindelse med den økonomiske Krise. Vi har nu under Krigsperioden faaet forbedret Statens Værksteder. Vi har bygget nye og store Tilbygninger med moderne Materiel, og disse store Virksomheder kan præstere en hel Del af de Reparationsarbejder, som de andre Etater lader udføre, og der kunde ligeledes produceres en Del af de Genstande, som jeg har nævnt, og som vi i Øjeblikket tager fra Udlandet. Jeg vil meget henstille til den højtærede Forsvarsminister, at han i højere Grad, end Tilfældet har været hidtil, søger at faa overført saa meget som muligt af Statsinstitutionernes Arbejde til disse udmærkede moderne Anlæg, hvor der er en stor indøvet Stab af dygtige Arbejdere, som enten i en nær Fremtid maa gaa ledige eller ogsaa, som jeg ser, man foretrækker nogle Steder, komme paa indskrænket Arbejdstid, idet man undlader at arbejde en à to Dage om Ugen for at holde saa mange som muligt i Arbejde saa længe som muligt. Det er ganske afgjort, at der paa disse Værksteder i en Tid som denne udmærket godt kunde beskæftiges et større Antal Arbejdere. Det er kun afhængigt af, om den højtærede Forsvarsminister vil tillade det, og om hans Kolleger vil bestille de Arbejder, der skal laves, og som nu enten bliver lavet i Udlandet eller et andet Sted. Jeg synes ligeledes, det vilde være god økonomisk Politik i en Nedgangsperiode som denne at lade de flest mulige Reparationer udføre, som man alligevel ikke kan vente med alt for længe. Jeg ved, at der blandt andet paa selve Orlogsværftet er mange Bygninger, som er i saa stærkt Forfald, at man kunde beskæftige en betydelig Styrke ved alle disse Bygningers Reparation og Eftersyn; og jeg synes for øvrigt, at Staten har den Pligt, i en saadan Nedgangstid, hvor der er stor Arbejds-

løshed, i størst mulig Udstrækning at lade saadanne Reparationsarbejder udføre. Jeg ved jo godt, at f. Eks. indenfor Statsbanerne, hvor man har det største Antal Bygninger og det største baade rullende og faste Materiel, er Forholdene ikke helt gunstige; men alligevel tror jeg, at hvis den højtærede Trafikminister kunde komme og sige til Rigsdagen, til dette høje Ting: Naar der er et saa og saa stort Underskud paa dette Budget, ligger det helt og udelukkende deri, at jeg har følt det som min Pligt i disse Tider at anvende 50 Mill. Kr. ekstra paa Arbejder, dels til rullende Materiel og dels til Bygninger, der sorterer under mit Ministerium. Jeg tror, man vilde sige: Det er klogt af ham, selv om der er et saa betydeligt Underskud; naar det er Aarsagen, er disse Penge anvendt godt, idet en Masse Mennesker har faaet Beskæftigelse, og Staten har paa anden Vis sparet en Masse Penge, f. Eks. til Arbejdsløshedsunderstøttelse, ligesom der ogsaa er skabt Betingelser for, at en hel Del Mennesker kan bidrage til Statshusholdningen derved, at de er sat i Stand til at betale Skat.

Endelig kommer jeg til et af de vigtigste Led i Arbejdet for Afhjælpningen af Krisen; det er efter min Formening Boligbyggeriet. Boligbyggeriet er jo i Modsætning til saa mange andre Arbejder netop et alsidigt Arbejde. Det er ikke som et Jordarbejde, hvor der væsentlig kun kan beskæftiges et enkelt Fag; der kan vel nok beskæftiges andre, men dog ikke lige saa nemt, hvorimod indenfor Bygningsindustrien næsten alle Fag kan finde Beskæftigelse. Det er ikke alene Bygningshaandværkerne, men lige saa fuldt en hel Række Industrigræne, som kommer i Virksomhed, naar der er Fart i Byggeriet. Og dertil kommer, at en meget væsentlig Del eller den allervæsentligste Del af de Raamaterialer, der skal bruges til Boligbyggeriet, har vi herhjemme, vi har baade Sten og Cement, og vi har endelig ogsaa, hvis man kunde faa Landbrugsministeren til at reorganisere hele vort Skovvæsen, betydelige Mængder af Træ, som det vilde være en nationaløkonomisk Opgave at faa brugt i Stedet for, at det nu staar paa Roden og bliver saa stort og svært, at det ingen Anvendelse kan finde og næsten faar Lov til at staa, indtil Storm eller Ælde eller andet vælter det. Jeg kunde derfor godt tænke